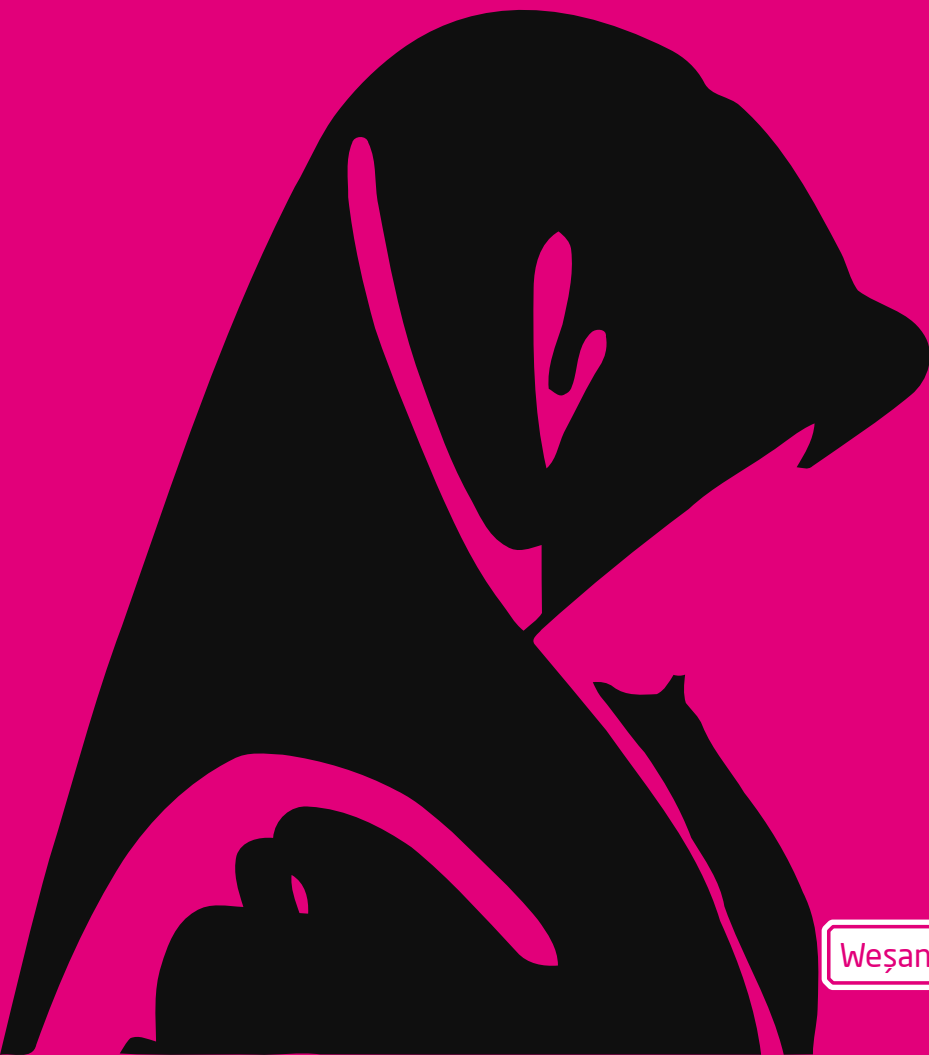

Ji Rîsale-î Nûr

RÎSALEYA NIXUMANDINÊ

Digel Nivîsa Osmanî

Bedîûzzeman Saîd Nûrsî
Werger Zîver îlhan

Weşanên Zanîngeh

**Jî Rîsale-î Nûr
RÎSALEYA NIXUMANDINÊ**

Digel Nivîsa Tirkî

LEM'AYA 24'AN

(ÇÎRÛSKA 24'AN)

**2012
Zanîgeh, Stenbol**

Zanîngeh : 05
Kurdî : 04
Werger : 02

Rîsaleyê Nixumandinê
ZÎWER ÎLHAN

Editor:

Ridwan Xelîl

Bergsazî:

Zanîngeh Media

Wêneyê Berg:

Anonim

Rûpelsazî:

Ridwan Xelîl

Redaktorya:

Nûpelda

Pisporê Zanistî:

Gulîstan Azad

Çap:

Çapxaneyê Zanîngeh a Dijîtal

Navnîşana Daxistina Pirtûkê
<http://www.zanîngeh.net>

Bo Na Pêwendî, Peşniyar,
 Rexne û alîkirina We:

Dilazad ART :

0 505 235 53 24

dilazadart@gmail.com

dilazad.wordpress.com

Ridwan Xelîl:

0 505 638 61 33

ridwanxelil@gmail.com

ridwanxelil.wordpress.com

Zanîngeh

zanîngeh.net

zanîngeh@hotmail.com

Çapa Duyê

Zanîngeh

Stenbol, 2012

Hamû mafên pirtûkê ji aliyê nivîskar û weşanxaneyê hatine parastin.
 Bêdestura nivîskar an weşanxaneyê bi tu awayî hemû pirxûk kopînabe,
 belavnabe û hwd.

Bi awayê ku çavkanî were nivîsandin hûn dikarin jiberbigirin.

Naverok

Zîwer Îlhan	8
HIKMETA YEKEM	16
HIKMETA DUYEM	20
HIKMETA SÊYEM	24
HIKMETA ÇARAN.....	26
MESELEKE GIRÎNG E KU JI NUVKÊ DE HATÎYE BI BÎR XISTIN.....	30
Hevpeyvînek bi koma jinan ku xwehê min yê axretê ehlê îmanê ne	34
NUKTEYA YEKEM	36
BÎ TAYBETÎ.....	40
NUKTEYA DUYEM	42
BÎ KURTÎ	48
NUKTEYA SÊYEM	52

İçindekiler

Zîwer Îlhan	9
BİRİNCİ HİKMET	17
İKİNCİ HİKMET	21
ÜÇÜNCÜ HİKMET	25
DÖRDÜNCÜ HİKMET	27
BİR DEN İHTAR EDİLEN BİR MESELE-İ MÜHİMMEDİR.....	31
Ehl-i iman ahiret hemşîrelerim olan kadınlar taifesi ile bir muhaveredir.....	35
BİRİNCİ NÜKTE	37
EZCÜMLE.....	41
İKİNCİ NÜKTE	43
ELHASIL.....	49
ÜÇÜNCÜ NÜKTE.....	53

Bi slavên germ û xoşevîstî...

Em wek weşanên zanîngeh di xizmeta wêje û zanîna mirovahiyê de ne. Ev xebata me a girîng kefxweşiyê didê me. Wek ku tê zanîn xwendina Kurdî gellekî kêmê. Lê dîsa bi heviya ku mirovên me ê xwendevan ji rîsalayên seyda Bedîûzzaman Seîd Kurdî sudbigrin em wa di meydana dijîtalê de diweşînin. Ev xebat parçeyek ji projeya wergerandina rîsaleyan e.

Heta niha me du rîsale wergerandine zimanê we ê rastî. Ji ber ku seyda bi xwe jî kurd bû û ramanê wî kurdewarî bû em gellekî dilşane ku ev werger bu para me.

Ji bo destur dayînê ji wergervan kek Zîwer Îlhan re spas dikim. Bi vê xebatê berhemên weşanên zanîngehê zedetir û berfirehtir dibe.

Li ser navê weşanên zanîngeh bangî tev lêkoliner û nivîskaran dikim ku berhemên we ê ku li ser kaxezê nehatine weşandin hûn dikarin bi alikariya me di nav weşanên zanîngehê de bi awayê dijîtal bidin weşandin.

Em her dem li benda xebatê we ne.

Xebat ji me, serkeftin ji Ellah e
Dilazad ART

Selamlar

Zanîngeh Yayîncılık olarak insanlığın edebiyat ve biliminin hizmetindeyiz. Bu değerli çalışmamız bize sevinç vermektedir. Bilindiği üzere toplumumuzda kürtçe okuma çok zayıftır. Herşeye rağmen kürtçe okuyan insanlarımızın seyda Bediüzzaman Saidî Kurdi'nin risalelerinden faydalanabilmeleri için bu risaleleri çevirmeye ve dijital ortamda yayınlamaya çalışacağız. Bu çalışmamızda Risale-i Nur çevirileri projemizin bir parçasıdır.

Şuana kadar iki risaleyi asli dillerine çevirmiş bulunuyoruz. Seyda Kürt olduğu için ve fikri hayatıda kürdi usulden olduğu için bu eserlerin asli dillerine dönmeleri bize sevinç vermektedir

Bu çeviriyi yayınlatan Zîwer İlhan'a teşekkür ederiz. Bu çalışma ile Zanîngeh'in eserleri ve kapsamı genişlemiştir.

Zanîngeh Yayîncılık adına tüm araştırmacı ve yazarlara çağrıda bulunuyorum, imkansızlıklardan ötürü kağıda basamadığınız çalışmalarınızı bizim yardımımızla Zanîngeh yayıncılıkta dijital kitap olarak yayınlamamız için bize yollayın.

Biz her zamana sizi beklemekteyiz...

Çalışmak bizden, başarı Allah'tandır.

Dilazad ART

Zîwer Îlhan

Sala 1977 an de li Nisêbînê hatiye dinyayê. Li zanîngeha Gazî, beşa Wêje û Zimanê Tirkî qedandiye. Niha li Nisêbînê mamostetiyê dike. Heman demê li zanîngeha Artûklûyê di beşa Çand û Zimanê Kurdî de perwerdeya lisansa bilind dike. Xebatên ferhengan dike , bi Kurdî û bi Tirkî şanoya dinivîse.

Zîwer Îlhan

1977 Nusaybin doğumlu olan yazar, Ankara Gazi Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümü mezunudur.

Şuan Nusaybin'de öğretmenlik yapan Îlhan aynı zamanda Mardin Artuklu Üniversitesi, Kürt Dili ve Kültürü üzerine yüksek lisans yapmaktadır.

Sözlük çalışmaları dâbulunan yazarın Kürtçe ve Türkçe tiyatro çalışmaları da mevcuttur.

*Ez vê wergerê
diyarê hemû jinên Misilman dikim...*

*Bu çeviriyi
tüm müslüman kadınlarına
ithaf ediyorum...*

LEM'AYA 24'AN

(ÇÎRÛSKA 24'AN)

LI SER NIXUMANDINÊ YE

Berê meselên sêyem û duyem noteya pazdemîn bû lê ji
ber girîngbûna wê bûye lem'aya 24'an

24. LEM'A

TESETÜR HAKKINDADIR

On Beşinci Notanın İkinci ve Üçüncü Meseleleri iken ehemmiyetine binaen Yirmi Dördüncü Lem'a olmuştur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ¹

Ev ayet nixumandinê ferman dike. Lê medeniyeta bêahlaqî gewzeger li hemberi vê hikma Kur'anê dijber diçe. Nixumandinê fitrî (afirîşî) nabîne, dibêje ev dîlîtî ye.

Bersiv: Gelek hikmetên rênîşan dikin ku ev hikma Kur'an a Hakîm tam fitrî ye û dijber ne-fitriyê em ji wana bi tenê çar hikmetan daxuyandin dikin.

¹ Ya Nebî! Ji xanimên xwe re, ji keçên xwe re û ji xanimên mûminan re bibêje bila cilbabên xwe li xwe bikin. (Sureya Ahzab 59)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ¹

(ilâ ahir) ayeti, tesettürü emrediyor. medeniyet-i sefihe ise, Kur'an'ın bu hükmüne karşı muhalif gidiyor. Tesettürü fitrî görmüyor, bir esarettir diyor.

Elcevap: Kur'an-ı Hakîmin bu hükmü tam fitrî olduğuna ve muhalifi gayr-ı fitrî olduğuna delâlet eden çok hikmetlerinden yalnız dört hikmetini beyan ederiz.

¹ Ey peygamber kendi hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin anımlarına söyle, cilbablarını (örtülerini) üzerlerine örtünler. (Ahzap Suresi 59)

HIKMETA YEKEM

Nixumandin ji bo jinan fitrî ye û ji fitratên wan re pêwîst e. Ji ber ku jin xuliqandina wan zeîf û nazik e, ji ber ku hevcedarî alikarî û sitara mêrekî ne ku xwe û jiyana xwe bêhtir zarokên ku ji wan hez dike wan bistirîne, ji ber ku bihêle hinek jê hez bikin û nehêle kes jê nefret bike û li gûh nedanê dûçar nemîne; meylek wênî fitrî heye.

Disa her ji deh jinan şeş-heftek yan pîr in yan jî nexweşik in ji ber wulo jî naxwazin ku pîrbûna xwe û nexweşîkbûna xwe pêş herkesi bikîn. Yan dexese, li gorî yê ku jê xweşik-tir nexweşik xuya neke yan jî ji tecawiz û ji tawanbariyê ditirse. Ji bo ku li daberizînê duçar nebin û ji bo ku li ber çavên mêrên xwe bi xiyaretê tawanbar nebin, ji fitratê nixumandinê dixwazin. Ku mîrov bala xwe bidê yê ku bêtir xwe dihilênin pîr in. Û ji deh heba encex du an sê heb hem ciwan hem xweşik hem jî ku ji xwe nişandanê aciz nebe.

Tê zanîn ku mirov, ji nêrîna mirovên ku ji van hez nake û guh nadê aciz dibe û tesîrlêbûyi dibe. Helbet jinek xweşik ku cilên rût û tazî li xwe kirine, bi nêrîna deh mêrên namahrem ji du an sê heban hez bike jî guh nade heft-heşt heban. Hem jina xweşik ku bi fahşîtî napeyive û xerabiyê nake, ji ber ku nazike û zû bi keribi dibe, ji ber ku ji aliyê madi ve

BİRİNCİ HİKMET

Tesettür, kadınlar için fitrîdir ve fitratları iktiza ediyor. Çünkü kadınlar hilkaten zaif ve nazik olduklarından, kendilerini ve hayatından ziyade sevdiği yavrularını himaye edecek bir erkeğin himaye ve yardımına muhtaç bulunduğu için, kendini sevdirmek ve nefret ettirmemek ve istiskale maruz kalmamak için fitrî bir meyli var.

Hem kadınların on adetten altı yedisi, ya ihtiyardır, ya çirkindir ki, ihtiyarlığını ve çirkinliğini herkese göstermek istemezler. Ya kıskançtır, kendinden daha güzellere nisbeten çirkin düşmemek veya tecavüzden ve ittihandan korkar; tarruza maruz kalmamak ve kocası nazarında hıyanetle müttehem olmamak için, fitraten tesettür isterler. Hatta dikkat edilse, en ziyade kendini saklayan, ihtiyarlardır. Ve on adetten ancak iki üç tanesi bulunabilir ki, hem genç olsun, hem güzel olsun, hem kendini göstermekten sıkılmasın.

Malûmdur ki, insan sevmediği ve istiskal ettiği insanların nazarından sıkılır, müteessir olur. Elbette açık saçıklık kıyafetine giren güzel bir kadın, bakmasına hoşlandığı namahrem erkeklerden onda iki üçü varsa, yedi sekizinden istiskal eder. Hem tefahuş ve tefessüh etmeyen bir güzel kadın, nazik ve seriütteessür olduğundan, maddeten tesiri

hatiye ceribandin helbet wê ji nêrînên bi jahrî pîs aciz bibê. Disa em dibihîzin ku li cihê rût û tazibûnê Ewropa gelek jin ji bala vê nêrînê aciz dibin û ji polisan re dibêjin: “Ev namerdana me dixin hepsa çavan û tehdê li me dikin.” Naxwe rakirina nixumandina medeniyetê dijberiya fitratê ye. Emrê nixumandina Qur’anê, hem fitrî ye hem jinên ku her yek ji wan karin bibin hevalên jiyana cawidanî hêja û madena dilovaniyê ne, bi nixumandinê wan ji ketinê, ji zivariyê, ji êsirtiya manewî û ji perîşaniyê xelas dike.

Hem di fitrata jinan de li hemberî mêrên xerîb tirsek fitrî heye tirs jî bi fitrî nixumandinê pêwîst dike. Ji ber ku îhtimalek heye ku ji bo zewka heşt neh deqqa bibe jan û heşt neh mehan êşa barê zarokê jî dê bikşîne, bi terbiya zarokê bêpaşmêr dibe ku heşt neh salan bela wan heşt neh deqqê nemeşrû bikşîne. Gelek caran ji ber ku çêdibe birastî, fitrata wê ji namehreman gelekî ditirse û dixwaze xulqandina xwe biparêze. Bi nixumandinê xulqandina wê zêf emir dike û balê dikşîne ku nehêle dilê nemehrem bibijê û rê nede tecawîzê disa nişan dike ku çarşefa wê keleh û sîpera wê ye. Li gor ku min bihîstiyê, li navenda paytexta hikumetê, li nav sûkê, bi roj, li ber çavên millet, boyaxçîkek gelekî remakî bi xwe, dest avêtiye jineke paq tazî ku jina yekî li gor dinyayê rutba wî bilind e. Ev bûyer şiqamek avêtiye rûye yên ku li hemberî nixumandinê ne.

tecrübe edilen, belki semlendiren pis nazarlardan elbette sıkılır. Hatta işitiyoruz, açık saçıklık yeri olan Avrupa'da çok kadınlar, bu dikkat-i nazardan sıkılarak, "Bu alçaklar bizi göz hapsine alıp sıkıyorlar" diye polislere şekva ediyorlar. Demek, medeniyetin ref-i tesettürü hilâf-ı fıtrattır. Kur'an'ın tesettür emri fitrî olmakla beraber, o maden-i şefkat ve kıymettar birer refika-i ebediye olabilen kadınları, tesettür ile sukuttan, zilletten ve manevî esaretten ve sefaletten kurtarıyor.

Hem kadınlarda ecnebî erkeklere karşı, fıtraten korkaklık, tahavvûf var. Tahavvûf ise, fıtraten, tesettürü iktiza ediyor. Çünkü, sekiz dokuz dakika bir zevki cidden acılaştırarak sekiz dokuz ay ağır bir veled yükünü zahmetle çekmekle beraber, hâmisiz bir veledin terbiyesiyle, sekiz dokuz sene, o sekiz dokuz dakika gayr-ı meşru zevkin belasını çekmek ihtimali var. Ve kesretle vaki olduğundan, cidden şiddetle namahremlerden fıtratı korkar ve cibilliyeti sakınmak ister. Ve tesettürle, namahremin iştihasını açmamak ve tecavüzüne meydan vermemek, zaif hilkati emreder ve kuvvetli ihtar eder. Ve bir siperi ve kal'ası, çarşafı olduğunu gösteriyor. Mesmuatıma göre, merkez-i payitaht-ı hükûmette, çarşı içinde, gündüzde, ahalinin gözleri önünde, gayet âdi bir kundura boyacısı, dünyaca rütbeten büyük bir adamın açık bacaklı karısına bilfiil sarkıntılık etmesi, tesettür aleyhinde olanların hayasız yüzlerine bir şamar vuruyor!

HIKMETA DUYEM

Têkîliya bihêz û gelekî bingeh, hezkirin û eleqa di nav mêr û jinan de; ne ji pêwîstiya jiyana dinyayê tenê tê. Erê, jinek ji mêrê xwe re, ji bo jiyana dinyayê ne hevaleke jiyane tenê ye. Ji bo jiyana cawîdan jî hevala jiyane ye. Madem li jiyana cawîdan ji mêrê xwe re hevala jiyane ye, helbet ji xeynî nêrîna mêrê wê ku jê re hevalê cawîdan û dost e, gerek bala nêrîna hinka din nekşîne ser xweşîkbûnên xwe û gerek nehêle jê bixeyidin û nehêlê çavnebariyê jê bikin. Wekî mêrê wênî mumin; ji bo remza îmanê têkiliya pê re, ne ji bo jiyana dinyewî tenê, ne ji bo wextê xweşîkbûn û heywanî tenê ye. Heta jiyana cawîdan ne hezkirinek demborî lê bi hûrmetkê, li ser bingeha hevala jiyane û bi hezkirinek giran têkildar e. Dîsa ne di ciwanbûna xwe û di dema xweşîkbûna xwe tenê, di dema nexweşîkbûn û ixtiyariya xwe de jî ew hîrmet û hezkirina giran li ser e. Helbet li hemberî wê, sînorkirina ji bo hezkirina xwe û xweşîkbûnên xwe ji bo nêrînên wî ku tehsîs bike, ev pêwîstbûna insanetiyê ye. Yana dê pir hindik qezenç bike; lê gelekî wînda bike.

Li gorî şerîetê pêwîst e ku mêr, li gorî jinê be. Ev "Li gorhevbûn" û denkbûn, di nuqteya dînî de herî girîng e. Ew mêr, çi xweştbext e ku li diyaneta jinê dinêre û wê teqlîd dike. Ji bo ku hevala xwe di jiyana cawîdan de wînda neke, xwe dike dîndar. Ew jina ku li diyaneta mêrê xwe dinêrine û ji bo ku hevalê xwe yê cawîdan wînda neke xwe dixwe teqwayê, çi bextiyar e. Veyl li wî mêrê ku dikeve kêfa heramî û bi vênakê jina baş wînda dike. Ew jina ku mêrê

İKİNCİ HİKMET

Kadın ve erkek ortasında gayet esaslı ve şiddetli münasebet, muhabbet ve alâka, yalnız dünyevî hayatın ihtiyacından ileri gelmiyor. Evet, bir kadın, kocasına yalnız hayat-ı dünyeviyeye mahsus bir refika-i hayat değildir. Belki hayat-ı ebediyede dahi bir refika-i hayattır. Madem hayat-ı ebediyede dahi kocasına refika-i hayattır; elbette, ebedî arkadaşı ve dostu olan kocasının nazarından gayrı, başkasının nazarını kendi mehasinine celb etmemek ve onu darıltmamak ve kıskandırmamak lâzım gelir. Madem mü'min olan kocası, sırr-ı imana binaen, onun ile alâkası hayat-ı dünyeviyeye münhasır ve yalnız hayvanî ve güzellik vaktine mahsus, muvakkat bir muhabbet değil, belki hayat-ı ebediyede dahi bir refika-i hayat noktasında esaslı ve ciddî bir muhabbetle, bir hürmetle alâkadardır. Hem yalnız gençliğinde ve güzellik zamanında değil, belki ihtiyarlık ve çirkinlik vaktinde dahi o ciddî hürmet ve muhabbeti taşıyor. Elbette ona mukabil, o da kendi mehasinini onun nazarına tahsis ve muhabbetini ona hasretmesi, mukteza-yı insaniyettir. Yoksa pek az kazanır, fakat pek çok kaybeder.

Şer'an koca, kariya küfüv olmalı, yani, birbirine münasip olmalı. Bu küfüv ve denk olmak, en mühimmi, diyanet noktasındadır. Ne mutlu o kocaya ki, kadınının diyanetine bakıp taklit eder; refikasını hayat-ı ebediyede kaybetmemek için mütedeyyin olur. Bahtiyardır o kadın ki, kocasının diyanetine bakıp "Ebedî arkadaşımı kaybetmeyeyim" diye takvaya girer. veyl o erkeğe ki, salih kadınını ebedî kaybettirecek olan se-

xwe yê muttaqqî teqlîd nake çiqas bêbext e. Ew mubarek, hevalê xwe yê cawîdan winda dike. Hezar carî veyl li wî jin û mêrê bêbextbe ku guneh û kêfên hevduyê heramî teqlîd dikin, di avêtina agir de alî hevdû dikin.

fahete girer. Ne bedbahttır o kadın ki, muttaki kocasını taklit etmez. O mübarek ebedî arkadaşını kaybeder. Binler veyl o iki bedbaht zevc ve zevceye ki, birbirinin fıskını ve sefahetini taklit ediyorlar, birbirine ateşe atılmasında yardım ediyorlar.

HIKMETA SÊYEM

Jiyana bextiyar ya malbatekê, di navbera jin û mêr de bi amintiya berember û bi hezkirinek û hurmetek ji dil berde-wam dike. Bênixumandin û tazibûn; wê amintiyê xera dike, hurmet û hezkirina beremberî dişkîne. Ji loma her ji deh jinên ku cilên tazi li xwe dikin encax yek ji wan ji bo ku ji mêrê xwe xweşiktir kes nedîtiye, xwe bi xerîban hezkirin nade. Neh ji van, ji mêrê xwe baştir dibînin. Ji bîst mêran encax yek, ji jina xwe xweşiktir nabîne. Wê demê, ew hezkirina ji dil û hurmeta beramber diçe pêre dibe sedema hîsekî pir nexweşik û nemerdane. Wisa ku:

Însan, li hemberî mahremên weke xweha xwe ji fitrî hîsên şehwî pêre ninin. Ji ber ku rûyên mahreman çiqasî mervantî û ji aliyê mahremiyetê piyariyê û hezkirina meşrû çêke ew qasî meyla şehwî û nefîsî dişkîne. Lê weke pîjaqa (paq) ku bi şerî mirov nikare pêş mahreman jî bike lê tazi bihêle, li gorî nefîsên nemerd dibe ku bibe sedema hissên nexweşik. Ji ber ku rûyê mahremê, agahiyên dide yekî û naşibe nemahreman. Lê belê mînakê pîjaqên vekirî, dengbûna mahrema û yê ji xeynî xwe ye. Ji ber ku nîşaneke ku ferq bike û hayê mahremiyetê pê bike nîne, çêdibe ku nêrîneke biheves û heywanî di hinek mahremên nemerdî şiyar bibe. Lê nêrînek wilo, canê yekî huvqasî dilerizîne ku mirovatî hew biaxife.

ÜÇÜNCÜ HİKMET

Bir ailenin saadet-i hayatiyesi, koca ve karı mabeyninde bir emniyet-i müteakabile ve samimi bir hürmet ve muhabbetle devam eder. Tesettürsüzlük ve açık saçıklık, o emniyeti bozar, o müteakabil hürmet ve muhabbeti de kırar. Çünkü, açık saçıklık kılığına giren on kadından ancak bir tanesi bulunur ki, kocasından daha güzeli görmediğinden, kendini ecnebîye sevdirmeye çalışmaz. Dokuzu, kocasından daha iyisini görür. Ve yirmi adamdan ancak bir tanesi, karısından daha güzelini görmüyor. O vakit o samimi muhabbet ve hürmet-i müteakabile gitmekle beraber, gayet çirkin ve gayet alçakça bir his uyandırmaya sebebiyet verebilir. Şöyle ki:

İnsan, hemşîre misillü mahremlerine karşı fitraten şehevânî his taşıyamıyor. Çünkü mahremlerin simaları, karabet ve mahremiyet cihetindeki şefkat ve muhabbet-i meşruayı ihsas ettiği cihetle, nefsî, şehevânî temayülatı kırar. Fakat bacaklar gibi şer'an mahremlere de göstermesi caiz olmayan yerlerini açık saçık bırakmak, süflî nefislere göre, gayet çirkin bir hissini uyanmasına sebebiyet verebilir. Çünkü mahremin siması mahremiyetten haber verir ve namahreme benzemez. Fakat meselâ açık bacak, mahremin gayriyle müsavidir. Mahremiyeti haber verecek bir alâmet-i farikası olmadığından, hayvanî bir nazar-ı hevesi, bir kısım süflî mahremlerde uyandırmak mümkündür. Böyle nazar ise, tüyleri ürpertecek bir sukut-u insaniyettir!

HIKMETA ÇARAN

Tê zanîn ku, herkes dixwaze gelek zarokên wan hebin. Tu millet û tu hikûmet tune ye ku ne piştgirê zêdebûne be. Tew Resûlê Ekrem selat û silav jê re ferman daye ku:

تَنَاجُحُوا تَكْتَرُوا فَإِنَّ أَبَاهِي بِكُمْ الْأُمَّمَ¹

Halbûkî rakirina nixumandinê, zewacê zêde nake pir kêr dibe. Ji ber ku ciwanekî herî serserî û modern jî dixwaze ku hevala wî jîyanê bi namûs be. Ji ber ku naxwaze ku ew jî weke wî vekirî û tazî be, bekâr bimîne. Çêdibe ku têkeve rêya fuhuşê jî. Jin ne wilo ye ku sînora bikşîne ber mêrê xwe. Ji ber ku jin di jiyana malê de midurê hindurû ye, ji bo hemû mal û milkê mêrê xwe, bo zarokan û her tiştê wî mamûrê hêvişanê ye. Ji bo wilo xûyê wê ya bingeh dilsozî ye, amintî ye. Lê vekirbûn û tazîbûn vê dilsoziyê dişkîne, di nêrîna mêrê xwe de amintiyê winda dibe, dibe ku ezaba wicdanê bikşîne. Bi ser de du xûyên xweşik mêranî û mertbûn ku bi jinan re ba, dê zerar daba amintî û dilsoziyê. Ji ber vîna ev, ji ehlâqê nebaş e. Xûyê nebaş tîna hesibandî. Peywira mêrê wê ne ku jê re xeznedarî û dilsoziyê bike; parastin, merhamet û hurmet e. Ji ber vî jî mirov nikare wî mêrî di nav sinoran de bihêle. Ew kare jinên din jî mahr bike.

Welatê me û Ewropa nayên hemberî hev kirin. Ji ber ku li wan deran namûs; weke duelo bi wasitên zorê, di nav şilfî tazîbûnê (riprûtbûn) de tê parastin. Yê ku bi nêrînek pîs li jina yekî bi rûmet binerê, kefenê xwe davêje stûyê xwe û dûra dinêre. Ewropa welatên sar in û tebîetên wir jî weke wir sar û cemidî ne. Asya, yanî parzemîna alema Îslâmê welatên

¹ Bizewicin, zêde bibin. Roja qiyametê ezê bi wê zêdebûna we pesnê xwe bidim. El-Aclunî, Keşfü'l- Hafa, 1/284

DÖRDÜNCÜ HİKMET

Malûmdur ki, kesret-i nesil, herkesçe matluptur. Hiçbir millet ve hükûmet yoktur ki, kesret-i tenasüle taraftar olmasın. Hatta Resul-i Ekrem aleyhissalât vesselâm ferman etmiş:

تَنَاقَحُوا تَكَثَّرُوا فَإِنِّي أَبَاهِي بِكُمْ الْأُمَّمَ¹

Halbuki tesettürün ref'i, izdivacı teksir etmeyip çok azalıyor. Çünkü, en serseri ve asrî bir genç dahi refika-i hayatını namuslu ister. Kendi gibi asrî, yani açık saçık olmasını istemediğinden bekâr kalır, belki de fuhşa sülûk eder. Kadın öyle değil; o derece kocasını inhisar altına alamaz. Çünkü kadının -aile hayatında müdir-i dahilî olmak haysiyetiyle kocasının bütün malına, evladına ve her şeyine muhafaza memuru olduğundan- en esaslı hasleti sadakattir, emniyettir. Açık saçıklık ise, bu sadakati kırar, kocası nazarında emniyeti kaybeder, ona vicdan azabı çektirir. Hatta erkeklerde iki güzel haslet olan cesaret ve sehavet kadınlarda bulunsa, bu emniyete ve sadakate zarar olduğu için, ahlâk-ı seyyiedendir, kötü haslet sayılırlar. Fakat kocasının vazifesi, ona hazinedarlık ve sadakat değil, belki himayet ve merhamet ve hürmettir. Onun için, o erkek inhisar altına alınmaz, başka kadınları da nikâh edebilir.

Memleketimiz Avrupa'ya kıyas edilmez. Çünkü orada, düello gibi çok şiddetli vasıtalarla, açık saçıklık içinde namus bir derece muhafaza edilir. İzzet-i nefis sahibi birisinin karısına pis nazarla bakan, boynuna kefenini takar, sonra bakar. Hem memalik-i bâride olan Avrupa'daki tabiatlar, o memleket gibi bârid ve camiddirler. Bu Asya, yani âlem-i İslâm

1 "İzdivaç ediniz, çoğalınız. Ben kıyamette sizin kesretinizle iftihar edeceğim. El-Aclunî, Keşfü'l- Hafa, 1/284

germ in. Tê zanîn ku cih, li ser ehlâqê insan de tesîrê dike. Li wa welatên sar, di ser insanê sar de ji bo ku mirov hewesên heywanî navtêdan (tehrîk) bike û îştahan veke dibe ku şilfî tazîbûn (riprûtbûn) gelekî alî bedkârî (sûîstîmal) û bêsexberî neke. Lê welatên germ, pir zû dikevin bin bandorê û hestiyar in. Eger ku şilfî tazîbûn (riprûtbûn), hewesê nefsaniya van insanan hertim kelegerm bike, helbet gelekî dibe sedema bedkârî (sûîstîmal) û bêsexberiyê. Dibe sedema dundeyên zeîf û windabûna hêzê.

Di mehekê de yan jî di bîst rojan de digel hewcetiya fitrî, her ji çend roja xwe mecbûrî bêsexberiyê (îsraf) guman dike. Wê demê her meh qedere pazdeh rojan ji ber weke arîzên bînimêjîyê (keçxwînî) mecbûr e ku ji jinê dûr bikeve. Eger ku nefsê wî zora wî biribe dê meyla xwe bide ser fuhûşê.

Yên bajarî nikarin li yê gûndî û bedewî binêrin û nixumandinê rakin. Ji ber ku li gundan, di nav bedewiyan de bi şûxlê derdê aboriyê ji ber karê bedenî dibetilin, ji ber ku li gor bajariyan nêrîna balkişandinê hindike, ji ber ku karkerên mesûm (êrî) û bi derecekê jinên bêteşe (qeba) hinekî vekirîne lê ev, ne sedema kelegerm kirina hevesên nefsanî ye. Ji ber ku mêrên serserî û bêkar hindik in ji deh fesadiyên wî bajarî yek bi wan re nîne. Naxwe bi wan re nikare bê hevber kirin.

kıt'ası, ona nisbeten memalik-i harredir. Malûmdur ki, muhitin, insanın ahlâkı üzerinde tesiri vardır. O bârid memlekette, soğuk insanlarda hevesat-ı hayvaniyeyi tahrik etmek ve iştihayı açmak için açık saçıklık belki çok sû-i istimalâta ve israfata medar olmaz. Fakat seriüt-teessür ve hassas olan memalik-i harredeki insanların hevesat-ı nefsanîyesini mütemadiyen tehyic edecek açık saçıklık, elbette çok sû-i istimalâta ve israfata ve neslin zaafiyetine ve sukut-u kuvvete sebeptir.

Bir ayda veya yirmi günde ihtiyac-ı fitrîye mukabil, her birkaç günde kendini bir israfa mecbur zanneder. O vakit, her ayda on beş gün kadar hayız gibi arızalar münasebetiyle kadından tecennüb etmeye mecbur olduğundan, nefesine mağlup ise fuhşiyata da meyleder.

Şehirliler; köylülere, bedevîlere bakıp tesettürü kaldırmaz. Çünkü köylerde, bedevilerde, derd-i maişet meşgalesiyle ve bedenen çalışmak ve yorulmak münasebetiyle, hem şehirlilere nisbeten nazar-ı dikkati az celb eden, masume işçi ve bir derece kaba kadınların kısmen açık olmaları, hevesat-ı nefsanîyeyi tehyice medar olmadığı gibi, serseri ve işsiz adamlar az bulunduğundan, şehirdeki mefasidin onda biri onlarda bulunmaz. Öyle ise onlara kıyas edilmez.

MESELEKE GIRÎNG E KU JI NUVKÊ DE HATIYE BI BÎR XISTIN

Ji riwayeta hadîsê tê fêm kirin ku di fitneya axirzemanê de yê ku rola herî sawdar (hêwilnak) dilîze, koma jinan û fitneya wan e.¹ Çawa di dîrokê de tê gotin ku di zemanekî berê de, bi navên “Amazonan” komeke leşkeran hebû ku ji jinên gelekî sîlehşor pêk hatî hebûn û gelekî şerin têkuz dikirin. Ev jî wilo ye: Di vî heyamî de dalaleta zindîqî di şerê xwe yê li hemberî Îslamê, bi nefsê ku nebaşiyar emir dike, qewtên(firqe) herî sawdar ku di bin qumanda şeytan de ne ev jinên çîm rût û xanimên nîv tazî ne. Bi çîmên xwe yê tazî weke ku tu bi kêrên sawdar êrîşî ser ehlê îmanê bike. Rêya mahrê digrin û rêya fuhûşê fireh dikin. Bi vî awayî nefsên gelek jî nivkê de êsîr dikin, dil û rihên van bi gunehên mezin tînin birîndar kirin. Heta dibe ku ji wan dilan hinekan jê dikûjin. Ji bo ku çend salan çîmên xwe pêş hewesên nemahrem kirine, cezê wênî tam; ew çîmên weke kêran êzinge cehnemê ne û pêşî dê ew bişewitin. Ji ber ku li dinyayê dilsozî û amintî wînda kiriye, mêrekî minasib ku bi fitrî hewceyi wî ye û ji aliyê xûliqandinê ve pir dixwaze nikare bibîne. Eger ku bibîne jî dê bela serê xwe bibîne. Heta li gor encama vî halî, di wê axirzemanê de li deverna ji ber bêdilî û bêgîrîmiya mahrê, dê têkeve halekî ku mêrek bi çil jinî re be û têkeve şiklakî negirîng, bêxwedî, bêqîmet. Ji rîwayeta hadîsê tê fêm kirin.²

1 Hadîs. Bîner İbn Mace, Fiten : 19

2 Hadîs, Buharî, Nikah:110. di sa biner Buharî, İlim :21, Eşrîbe :1; Müslim, İlim :9

BİRDEN İHTAR EDİLEN BİR MESELE-İ MÜHİMMEDİR

Ahırzamanın fitnesinde en dehşetli rolü oynayan, taife-nisaiye ve onların fitnesi olduğu hadisin rivayetlerinden anlaşılıyor.¹ Evet nasılkı tarihlerde, eski zamanda "Amazonlar" namında gayet silâhşör kadınlardan mürekkep bir taife-i askeriye olarak harika harbler yaptıkları naklediliyor. Aynen öyle de: Bu zamanda zındıka dalâleti, İslâmiyete karşı muharebesinde, nefs-i emmarenin plânıyla, şeytan kumandasına verilen fırkalardan en dehşetlisi açık bacak kadınlar ve yarım çıplak hanımlardır ki, açık bacağıyla dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar. Nikâh yolunu kapağa, fuhuşhane yolunu genişlettiğe çalışarak, çokların nefislerini birden esir edip, kalb ve ruhlarını kebair ile yaralıyorlar. Belki o kalblerden bir kısmını öldürüyorlar. Birkaç sene namahrem hevesatına göstermenin tam cezası olarak; o bıçaklı bacaklar Cehennem odunları olup, en evvel o bacaklar yanacaklarını ve dünyada emniyet ve sadakati kaybettiği için, hilkatem çok istediği ve fitraten çok muhtaç olduğu münasip kocayı daha bulamaz. Bulsa da başına belâ bulur. Hatta bu hâlin neticesi olarak, o ahırzamanda, bazı yerlerde, nikâha rağbetsizlik ve riayetsizlik yüzünden, kırk kadına bir erkek nezaret edecek derecede ehemmiyetsiz, sahipsiz, kıymetsiz bir surete gireceği, hadisin rivayetinden anlaşılıyor.²

1 Hadis. Bkz. İbn Mâce, Fiten: 19.

2 Hadis. Buharî, Nikah: 110. Ayrıca bkz. Buharî, İlim: 21, Eşribe: 1; Müslim, İlim: 9.

Madem heqîqat ev e û her xweşik ji xweşikbûnê hez dike, heta jê tê dixwaze biparêze. Naxwaze xera bibe. Madem xweşikbûn nî'met e; ku mirov ji bo nî'metê şikir bike nî'met, ji aliyê manêwî zêde dibe. Eger ku neyê şikir kirin tê gûhertin, nexweşik dibe. Helbet ku aqilê wê hebe xweşikbûn û dîdariya xwe, ji bo ku gûnehan qezenç bike û bi qezenç kirin bide, ji bo ku nexweşik û bijahr bike, bi kafiran re nahêle ew nî'met bibe wesîla ezêb. Dê ji vîna bi hemû quweta xwe bazbide. Ew fanî, ji bo ku xweşikbûna rûyê xwe yê pênc-deh salan baqî bike, bi awayekî meşrû bixebite û ji bo wî nî'meti şikir bike. Hekena di ixtiyariyê de di demekî gelekî dirêj de tu kes gûhnadê, bêhêvi dê bigirî. Ew pîjaqê tazî ku gelek guneh qezenç kirine û bi qezenç kirin dane di gora xwe de dê bi suretê mar xûya bike. Di cehnemê de, ew organên xwe ya xweşik ku ne xweşik bûne dê ezaba şewitandina wan bikşîne.

Di hedîsê de sabît e ku eger di daîra terbiya Îslamê de bi hişê adaba Kur'anê ew xweşikbûna rû bête xweşik kirin; ew xweşikbûna fanî dê heta hetayê ji aliyê manewî di cînetê de be û li wir ji xweşikbûna rûyên Hûriyan şêrîntir û biriqandîtir dê bidênê. Eger ku piçik aqilê wê xweşikê hebe, vê encama xweşik, biriqandî û cawîdan ji dest bernade.

Madem hakikat budur. Ve madem her güzel güzelliğini sever ve elinden geldiği kadar muhafaza etmek ister ve bozulmasını istemez. Ve madem güzellik bir nimettir; nimete şükredilse manen ziyadeleşir. Şükredilmezse değişir, çirkinleşir. Elbette akli varsa, hüsün ve cemalini; günahları kazanmak ve kazandırmak ve çirkin ve zehirli yapmak ve o nimeti, küfran ile medar-ı azab bir surete çevirmekten bütün kuvvetiyle kaçacak. Ve o fani, beş on senelik cemalini bakileştirmek için, meşru bir tarzda istimal ile o nimete şükredek. Yoksa ihtiyarlıkta uzun zaman istiskale maruz kalıp, meyusane ağlayacak. Ve kabrinde çok günahları kazanan ve kazandıran o çıplak bacakları yılan suretinde görünecek. Ve cehennemde o çirkinleşmiş güzel azalarının yanmalarının azablarını çekecek.

Eğer terbiye-i İslâmiye dairesinde, âdab-ı Kur'aniye ziynetiyile o cemal güzelleştirilse; o fani hüsün, manen baki kalacağı ve Cennette hûrilerin cemalinden daha şirin ve daha parlak bir tarzda kendine verileceği hadiste kat'iyetle sabittir. Eğer o güzelin zerre miktar akli varsa, bu güzel ve parlak ve ebedî neticeyi elinden kaçırmayacak...

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ¹

Hevpeyvînek bi koma jinan ku xwehê min yê axretê ehlê îmanê ne

Li welatna min ji koma jinan alaqayek ji dil û coşdar li ser Nuran dit. Ji heddê xwe gelekî zêde, li vextê ku min zanîbû ji dersê min re ewletiya wan gelek e, wextê ku ez cara sisiya hatim Spartaya mubarek û Medresa Zehra, min bihîst ku ew koma jinan, ew xwehê min yê axretê û mubarek, li hêviya min û dersekê ne. Xwedêgirawî, dê dersa min li camiyana bi şiklê weazê be. Le ez, bi çar pênc cihan nexweş im. Ez perîşan û bi ser de bi xwe re nabînim ku bipeyivim û bifikirim. Di vî halî de işev bitund bîrxistinek hate dilê min ku:

“Madem berî pazdeh salan ji bo ku ciwanan xwest “Gençlik Rehberi” ji bo wan binivîsînim û jê pir hate istifade kirin. Lê di vî heyamî de ji ciwanan bêtir koma xaniman hevcedarî rêberkirinê ne”

Ez jî li hemberî vê hişyariyê bi bêhêz, bi kêmanî û pir perîşan, bi sê nukteya, li ser hinek maddeyên pêwîst, ji xwişkên xwe yê pîroz re û ji ciwanên min yê zarokên manewî pir kinayî daxuyanî dikim.

1 Bi navê Allahê ku ji her çêşîd kêmaniyê dûr e.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ¹

Ehl-i iman ahiret hemşîrelerim olan kadınlar taifesi ile bir muhaveredir

Bazı vilayetlerde taife-i nisadan samimi ve hararetli bir surette Nurlara karşı alâkalarını gördüğüm ve haddimden pek ziyade, onların Nurlara ait derslerime itimadlarını bildiğim sıralarda, mübarek Isparta'ya ve manevî Medresetü'z-Zehra'ya üçüncü defa geldiğim zaman işittim ki, o mübarek ahiret hemşîrelerim olan taife-i nisa, benden bir ders bekliyorlarmış. Güya vaaz suretinde camilerde onlara bir dersim olacak. Halbuki, ben dört beş vecihle hastayım. Ve hem perişan, hatta konuşmaya ve düşünmeye iktidarsız bulunduğum halde, bu gece şiddetli bir ihtarla kalbime geldi ki:

“Madem on beş sene evvel gençlerin istemeleriyle Gençlik Rehberi'ni onlar için yazdın ve pek çok istifade edildi. Halbuki hanımlar taifesi, gençlerden daha ziyade bu zamanda öyle bir rehberine muhtaçtırlar.”

Ben de bu ihtara karşı gayet perişan ve zaaf ve aczimle beraber, Üç Nükte ile, gayet muhtasar bazı lüzumlu maddeleri, o mübarek hemşîrelerime ve manevî genç evlatlarıma beyan ediyorum.

¹ Her türlü noksanlıktan beri olan Allah'ın adıyla.

NUKTEYA YEKEM

Ji ber ku bingeha herî girîng ya Risale-i Nur piyarî ye, ji ber ku koma jinan qehremanên piyariyê ne, bi fitrata xwe bêtir bi Risale-i Nur pêwendîdar in (eleqedar). Lillahilhemd ev eleqa fitrî li gelek deveran tê hîs kirin. Fedekariya ku di vê piyariyê de ye, ji ber ku wateya îxlasek heqîqî û fedakariyek bêlêvegeran (bêmuqabele) tê de heye, di vî heyamî de pir gelek girîngbûna wê heye.

Belê, dayîkek ji bo ku zarokên xwe ji xeterekê xelas bike tu heqî naxwaze û rihê xwe feda dike. Bi îxlasek heqîqî, ji hêla wezîfa fitrî ku xwe ji bo zarokên xwe qurban kiriye pêş me dike ku, di xaniman de qehremaniyek berz heye. Bi vê kifşa qehremaniyê dikare hem jiyana xwe ya dinyayê hem jî jiyana xwe ya cawîdan pê xelas bike. Lê bi hinek çêbûnên xerab, ew xûya bi birh û hêja pêşve naçe ya jî tê bedkarî (suiistimal) kirin. Ji sed mînanan minakek biçûk ev e: Ew dayika piyarî ji bo ku zaroka wê di jiyana dinyayê de nekeve xeterê, ji bo ku parmendê bike (istifade bike) û feydê jê bike, her fedakariyê tîne ber çavê xwe û wî/wê wilo terbiye dike. Ji bo ku layê wê bibe paşa, malê xwe hemî dide. Ji dibistana hafiziyê derdixe dişîne Ewropa. Jiyana wiyî cawîdan dikeve xeterê lê li vê nafikire. Li ser xelas kirina ku wî ji hepsa vê dinyayê derxe kar dike; lê ketina hepsa cehnemê nayîne ber çavan. Li tam dijî piyariya fitrî, pêwîste ku ew zaroka wêyî bêguneh li exretê bibe şefeatker, wî dike dozdar. Ew zarok dê wilo gilî bike: "Çima te îmana min betîn nekir, tu bû sedema helikandina min?" Ji bo ku li dinyayê jî

BİRİNCİ NÜKTE

Risale-i Nur'un en mühim bir esası şefkat olmasından, nisa taifesi şefkat kahramanları bulunmaları cihetiyle daha ziyade Risale-i Nur'la fitraten alâkadarlardır. Ve lillahilhamd bu fitrî alâkadarlık çok yerlerde hissediliyor. Bu şefkatteki fedakârlık, hakikî bir ihlâsı ve mukabelesiz bir fedakârlık manasını ifade ettiğinden, şimdi bu zamanda pek çok ehemmiyeti var.

Evet, bir valide veledini tehlikeden kurtarmak için hiçbir ücret istemeden ruhunu feda etmesi ve hakiki bir ihlâs ile vazife-i fitriyesi itibariyle kendini evladına kurban etmesi gösteriyor ki, hanımlarda gayet yüksek bir kahramanlık var. Bu kahramanlığın inkişafı ile hem hayat-ı dünyeviyesini, hem hayat-ı ebediyesini onunla kurtarabilir. Fakat bazı fena cereyanlarla, o kuvvetli ve kıymettar seciye inkişaf etmez. Veyahut sû-i istimal edilir. Yüzer numunelerinden bir küçük numunesi şudur: O şefkatli valide, çocuğunun hayat-ı dünyeviyede tehlikeye girmemesi, istifade ve faide görmesi için her fedakârlığı nazara alır, onu öyle terbiye eder. "Oğlum paşa olsun" diye bütün malını verir, hafız mektebinden alır, Avrupa'ya gönderir. Fakat o çocuğun hayat-ı ebediyesi tehlikeye girdiğini düşünmüyor. Ve dünya hapsinden kurtarmaya çalışıyor; Cehennem hapsine düşmesini nazara almıyor. Fitrî şefkatin tam zıddı olarak, o masum çocuğunu, ahirette şefaathçi olmak lâzım gelirken davacı ediyor. O çocuk, "Niçin benim imanımı takviye etmeden bu helâketime sebebiyet verdin?" diye şekva edecek. Dünyada da, terbiye-i

terbiya Îslamê tam nestendiye, heqê wê piyariya têkuz ku dayikê daye bi şayesta nikare berdeliya wê bide. Belki jî dê gelek kêmasiyan bike. Eger ku piyariya heqîqî neyê suiistimalkirin, zaroka xwe ya bêçare ji hepsa cawîdan cehnemê û ji idama cawîdan dalaletê berî ku bimre xelaske, li ser vê kar bike; ji ber ku tiştên başî ku wê/wî zarokî kirine qatik din derbasî deftera tevgera dayika wî/wê dibe, piştî mirina dayika wê/wî her dem bi başiyan nur tîn rihê wê. Li exretê jî dawekarbûn li alîkî, bi tevî rih û canê xwe dê bibe şefeatkar û li jiyana cawîdan dê jê re bibe zarokeke pîroz.

Belê, ji mirov re ustadê yekem û mamostê bibandor dayika wê/wî ye. Ji ber vê yekê ez di şexsê xwe de qet'iyen û herdem his dikim û ez vê wateyê daxuyanî dikim: Ez di emrê xwe yê heştê salî de, min ji heşt hezar mirovî ders standiye bi vî halî ez sond dixwum ku dersên min ji dayika xwe ya bi rahmet sitandine nayên hejandin û herî bingeh in. Her vext veke ku dersa min taze dike, ranawîşên (telqîn) ku min jê standine û ew dersên manewî di fitrata min de weke ku di bedena minî maddî de di hikma sîsikan bi cih bûye. Ez dibînim ku dersê minî din li ser wan sîsikan ava bûye. Naxwe, telqîn û dersê ku dayika minî bi rahmet di rih û fitrata minî yek salî de daye min, ez niha di vî emrê xwe yê heştê salî de di nav heqîqetê mezinî ku min dîtine, ez wana sîsikên bibingeh dibînim.

İslâmiyeyi tam almadığı için, validesinin harika şefkatinin hakkına karşı lâıyıkıyla mukabele edemez, belki de çok kusur eder. Eğer hakiki şefkat sû-i istimal edilmeyerek, biçare veledini haps-i ebedî olan Cehennemden ve idam-ı ebedî olan dalâlet içinde ölmekten kurtarmaya o şefkat sırrıyla çalışsa, o veledin bütün ettiği hasenatının bir misli, validesinin defter-i a'mâline geçeceğinden, validesinin vefatından sonra her vakit hasenatlarıyla ruhuna nurlar yetiştirdiği gibi, ahirette de, değil davacı olmak, bütün ruh u canıyla şefaathçi olup ebedî hayatta ona mübarek bir evlat olur.

Evet, insanın en birinci üstadı ve tesirli muallimi, onun validesidir. Bu münasebetle, ben kendi şahsımda kat'î ve daîma hissettiğim bu manayı beyan ediyorum: Ben bu seksen sene ömrümde, seksen bin zatlardan ders aldığım halde, kâsem ediyorum ki, en esaslı ve sarsılmaz ve her vakit bana dersini tazeler gibi, merhum validemden aldığım telkinat ve manevî derslerdir ki, o dersler fıtratımda, adeta maddi vücudumda çekirdekler hükmünde yerleşmiş. Sair derslerimin o çekirdekler üzerine bina edildiğini aynen görüyorum. Demek, bir yaşımıdaki fıtratıma ve ruhuma merhum validemin ders ve telkinatını, şimdi bu seksen yaşımıdaki gördüğüm büyük hakikatler içinde birer çekirdek-i esasiye müşahede ediyorum.

BI TAYBETÎ

Ji çar bingehên minî kar û afirîşî ya herî girîng, piyarî kirin e. Dilpêşewitîn û merhemet, heqîqata herî girîng ya Rîsale-î Nûr e. Ez bi xwe dibînim ku min ev hemu jî kirin û halên dayika xwe ya piyarî, ji wan dersên manewî standine. Belê, di piyariya dayikbûnê de fedekariyek û îxlasek heqîqî heye û ev tê suiistimalkirin. Li axreta wê zaroka bêguneh ku di hikmê xezîna elmas de ye nafikire. Bi vî halî ku rûyê wê zaroka bêguneh, mirov bide dinyaya ku di hikmê şûşeyên demborî û fanî ne; ev, suiistimalkirina wê ya piyariyê ye. Belê, ji aliyê piyariyê jin ji bo vê qehremaniyê tu heq û tu berdêliyê naxwazin. Bêfêda şexsî, bêfors rihên xwe feda dikin. Ev mînak biçûk ya piyariyê vêna îspat dike : mirîşkek ji bo çêlika xwe xelas bike êrîşî ser şêr dike û rihê xwe feda dike.

Niha ji terbiya Îslamê û ji tevgerên ji bo exretê bingeha ya herî hêja û ya herî pêwîst, îhlas e. Di vî çeşîdê qehremaniya piyarî de ew îxlasa heqîqî heye. Eger ku ev herdu nuqte di wê koma pîroz de dest bi pêşketinê bike, di nav daîra Îslamê dê bibe sedema bextyariyek gelekî mezin. Heçku, qehremaniya mêran bêberdêlî nabe. Belkî ji sed alî ve berdêliyê dixwazin. Qet nebe hema şan û şerefê dixwazin. Lê heyfa wan koma jinên pîroz û bêçare ku ji bo ji nebaşî û zordariyên mêran xelas bibin, bi awayekî din ji qelsbûn û kêmaniyê di çeşîdekî din de durûtiyê dikin.

EZCÜMLE

Meslek ve meşrebimin dört esasından en mühimmi olan şefkat etmek ve Risale-i Nur'un da en büyük hakikati olan acımak ve merhamet etmeyi, o validemin şefkatli fiil ve halinden ve o manevî derslerinden aldığımı yakînen görüyorum. Evet, bu hakiki ihlâs ile hakiki bir fedakârlık taşıyan validelik şefkati sû-i istimal edilip, masum çocuğunun elmas hazinesi hükmünde olan ahiretini düşünmeyerek, muvakkat fani şişeler hükmünde olan dünyaya o çocuğun masum yüzünü çevirmek ve bu şekilde ona şefkat göstermek, o şefkati sû-i istimal etmektir. Evet, kadınların şefkat cihetiyle bu kahramanlıklarını hiçbir ücret ve hiçbir mukabele istemeyerek, hiçbir faide-i şahsiye, hiçbir gösteriş manası olmayarak ruhunu feda ettiklerine, o şefkatin küçücük bir numunesini taşıyan bir tavuğun yavrusunu kurtarmak için arslana saldırmaması ve ruhunu feda etmesi isbat ediyor.

Şimdi terbiye-i İslâmiyeden ve a'mâl-i uhreviyeden en kıymetli ve en lüzumlu esas, ihlâstır. Bu çeşit şefkatteki kahramanlıkta o hakiki ihlâs bulunuyor. Eğer bu iki nokta o mübarek taifede inkişafa başlasa, daire-i İslâmiyede pek büyük bir saadete medar olur. Halbuki erkeklerin kahramanlıkları mukabelesiz olamıyor; belki yüz cihette mukabele istiyorlar. Hiç olmazsa şan ve şeref istiyorlar. Fakat maattessüf biçare mübarek taife-i nisaiye, zalim erkeklerinin şerlerinden ve tahakkümlerinden kurtulmak için, başka bir tarzda, zaafiyetten ve aczden gelen başka bir nev'ide riyakârlığa giriyorlar.

NUKTEYA DUYEM

Îsal wextê ku ez di Înzîvayê de bûm û di wî halê ku ez ji jiyana civakî vekîşîbûm dîsa jî ji bo xatirê hinek xweh û birayên xwe yên NURCÎ min li dinyayê nêrî. Min ji dostên xwe yên ku ez gelekî wan dibînim giliyê jiyana vanî malbatî bihîst. Min got : "Eywax! Cureyek Cinnetê û dinyayek biçûk û sitara mirovan û bi taybetî yan Misilmanan, jiyana malbatê ye. Ma ev jî dest bi xerabûnê kiriye ?" Ez li sedema wê geriyam. Min fêhm kir ku çawa jiyana civakî ya Îslamê û lewma ji bo ku zerarê bidin dînê Îslamê, ji bo ku ciwanan ji rê derxin, ji bo ku hewesên ciwanan têxin zevkên nebaş du an sê komîte dişixulin. Eynî wilo min hîs kir ku ji bo koma jinên bêçare hinek ji wan yên xafil têxin rêyên nebaş hinek komîte bi dizî û bihêz kar dikin. Min fêhm kir ku derbeke hêwilnak ji wî ali digihê miletê Îslamê. Ez jî ji we xwehên xwe re û ji xortên we ku zarokê minî manewî ne qet'iyen daxuyanî dikim:

Weke bextyariya exretê ya jinan bextiyariya dinyevî jî û xûyê berz ku di fitrata wan de ye, ji bo ku mirov vana ji xerabûnê xelas bike ji terbiya dînî ku di दौरa Îslamê de ye jê pêve çare nîne. Li Rusya hûn dibihîsin bê ew koma bêçare ketiya çî halî di perçer Rîsale-î Nûr de hatibû gotin ku :

Mêrê ku hişê wî li serê wî be, têkilî û hezkirina hevala xwe li ser xweşîkbûna zahirî û pênc-deh salên fanî ava nake. Ji jina ya ku vechê wê xweşik û daimî, gerek hezkirina xwe li ser piyariya wê û li ser ehlaqên jinan yê xweş ava

İKİNCİ NÜKTE

Bu sene inzivada iken ve hayat-ı içtimaiyeden çekildiğim halde, bazı Nurcu kardeşlerimin ve hemşîrelerimin hatırları için dünyaya baktım. Benimle görüşen ekserî dostlardan, kendi ailevî hayatlarından şekvalar işittim. “Eyvah!” dedim. “İnsanın, hususan Müslümanın tahassüngâhı ve bir nev’i cenneti ve küçük bir dünyası aile hayatıdır. Bu da mı bozulmaya başlamış?” dedim. Sebebini aradım. Bildim ki, nasıl İslâmiyetin hayat-ı içtimaiyesine ve dolayısıyla din-i İslâma zarar vermek için, gençleri yoldan çıkarmak ve gençlik hevesatıyla sefahete sevk etmek için bir iki komite çalışıyor-muş. Aynen öyle de, biçare nisa taifesinin gafil kısmını dahi yanlış yollara sevk etmek için bir iki komitenin tesirli bir surette perde altında çalıştığını hisettim. Ve bildim ki, bu millet-i İslâma bir dehşetli darbe, o cihetten geliyor. Ben de siz hemşîrelerime ve gençleriniz olan manevî evlatlarıma kat’iyen beyan ediyorum ki:

Kadınların saadet-i uhreviyesi gibi saadet-i dünyeviye-leri de ve fitratlarındaki ulvi seciyeleri de, bozulmaktan kurtulmanın çare-i yegânesi, daire-i İslâmiyedeki terbiye-i diniyeden başka yoktur. Rusya’da o biçare taifenin ne hale girdiğini işitiyorsunuz. Risale-i Nur’un bir parçasında denil-miş ki:

Aklı başında olan bir adam, refikasına muhabbetini ve sevgisini, beş on senelik fani ve zâhirî hüsn-ü cemaline bina etmez. Belki, kadınların hüsn-ü cemalinin en güze-

bike. Ji bo ku ew bêçare îxtiyar bû têkilî û hezkirina mêrê wê berdewam bike. Ji ber ku hevala wî ne ji bo alîkarek demborî ku ji bo jiyana dinyayê tenê ye; lê ji bo di jiyana cawîdan de hevalek jiyane ku şêrîn û cawîdan e her ku îxtiyar dibin pêwîste têkiliyê wan bêtir bi hev re bihurmet û bimerhemet be. Niha, ew heywandarê ku di bin perda medeniyetê de ye piştî hevaldariyek demborî ew jiyana malbatê ku duçarî cudabûnek cawîdan maye, bi bingeha xwe xera dibe.

Di beşek Rîsale-î Nûr de hatibû gotin ku: Ew mêrê ku ji bo ku hevala xwe ya cawîdan wînda neke, jina xwe ya baş teqlît bike ew bextiyar e. Duvra ew jî baş dibe. Ew jina ku mêrê xwe yê dîndar dibîne, ji bo ku heval û dosta xwe ya cawîdan wînda neke ew jî tam bibe dîndar, di bextiyariya dinyayê de bextiyariya xwe ya exretî qezenç dike. Ew mêrê ku ketiye zewq û sefayê û bi ya jina xwe dike, nabêje dev jê qere û ew bi xwe jî ketiye nav vî karî. Ew jina ku ji rê derket û li gunehên mêrê xwe dinêrine û wî teqlît dike bêbext e. Veyl li wê jin û mêrê be ku ji bo hevdu bavêjin agir, alî hev dikin. Ango ji fanteziyên medenî hevdu teşwîq dikin.

Wateya hevokên di vê meala Rîsale-î Nûr de ev e ku: Di vî heyamî de, sedema pêşketina xûyên berz yên jinan û bextiyariya dinyayê û exretê ya jiyana malbatê, bi edeba Îslamê ku di daîra şerîetê de ye tenê dikare çêbibe. Niha di jiyana malbatê de nuqtaya herî girîng ev e ku, jin bi mêrê xwe re nebaşî û nedilsozî dît, ew jî ji eksa mêrê xwe re ewletî û dilsoziya ku wezîfa malbatê ye xera bike, ew jî eynî veke ku îteata li leşkeriyê xera dibe, ew febrîqeya jiyana malbatê li nav hevdu dikeve. Ew jin pêwîst e ku heta ji destê wê hat, kêmaniya mêrê xwe baş bike ku hevalê xwe yê cawîdan xelas bike. Hekena ku ew jî xwe bi rûtkirin û tazîbûnê ji bo ku

li ve daimîsi, onun şefkatine ve kadınlığa mahsus hüsn-ü sîretine sevgisini bina etmeli, tâ ki, o biçare ihtiyarladıkça, kocasının muhabbeti ona devam etsin. Çünkü onun refikası, yalnız dünya hayatındaki muvakkat bir yardımcı refika değil, belki hayat-ı ebediyesinde ebedî ve sevimli bir refika-i hayat olduğundan, ihtiyarlandıkça daha ziyade hürmet ve merhamet ile birbirine muhabbet etmek lâzım geliyor. Şimdiki terbiye-i medeniye perdesi altındaki hayvancısına muvakkat bir refakatten sonra ebedî bir müfarakata maruz kalan o aile hayatı, esasıyla bozuluyor.

Hem Risale-i Nur'un bir cüz'ünde denilmiş ki: Bahtiyardır o adam ki, refika-i ebediyesini kaybetmemek için salih zevcesini taklit eder, o da salih olur. Hem bahtiyardır o kadın ki, kocasını mütedeyyin görür, ebedî dostunu ve arkadaşını kaybetmemek için o da tam mütedeyyin olur, saadet-i dünyeviyesi içinde saadet-i uhreviyesini kazanır. bedbahttır o adam ki, sefahete girmiş zevcesine ittiba eder, vazgeçirmeye çalışmaz, kendisi de iştirak eder. bedbahttır o kadın ki, zevcinin fışkına bakar, onu başka bir surette taklit eder. Veyl o zevc ve zevceye ki, birbirini ateşe atmakta yardım eder. Yani, medeniyet fantaziyelerine birbirini teşvik eder.

İşte, Risale-i Nur'un bu mealdeki cümlelerinin manası budur ki: Bu zamanda aile hayatının ve dünyevî ve uhrevî saadetinin ve kadınlarda ulvî seciyelerin inkişafının sebebi, yalnız daire-i şeriattaki âdab-ı İslâmiyetle olabilir. Şimdi aile hayatında en mühim nokta budur ki, kadın, kocasında fenalık ve sadakatsizlik görse, o da kocasının inadına, kadının vazife-i ailevîsi olan sadakat ve emniyeti bozsa, aynen askeriyedeki itaatin bozulması gibi, o aile hayatının fabrikası zîr ü zeber olur. Belki o kadın, elinden geldiği kadar

hinek jê hez bikin pêş xelkê bike, ji her alî ve dê zerarê bibîne. Lewra yê ku dev ji dilsoziya beramberî biqere li dinyayê jî cezayê xwe dibîne. Lewra fitrata wî ji nêrîna nemahreman ditirse, adiz dibe, vedikşe. Ji bîst mêran nemahremên wê guh nade hijdeh heba. Lê mêr ji sed jinên nemahremên xwe encex guh nede yekê yan jî ji nêrîna wê adiz bibe. Jin hem ji wî alî ezabê dikşîne hem jî bi nedilsoziyê tê tawanbar kirin. Bi vê qels bûnê nikare hiquqa xwe biparêze.

kocasının kusurunu ıslaha çalışmalıdır ki, ebedî arkadaşını kurtarsın. Yoksa, o da kendini açıklık ve saçıklıkla başkalara göstermeye ve sevdirmeye çalışsa, her cihetle zarar eder. Çünkü hakiki sadakati bırakan, dünyada da cezasını görür. Çünkü nâmahremlerin nazarından fıtratı korkar, sıkılır, çekilir. Nâmahrem yirmi erkeğin on sekizinin nazarından istiskal eder. Erkek ise, nâmahrem yüz kadından, ancak birisinden istiskal eder, bakmasından sıkılır. Kadın o cihette azab çektiği gibi, sadakatsizlik ittihamı altına girer, zaafiyetiyle beraber; hukukunu muhafaza edemez.

BI KURTÎ

Çawa jin di qehremaniyê de, di îxlasê de, di piyariyê de neşîbin mêran; mêr jî di qehremaniyê de nagihên jinan. Jinên bêguneh jî di zevq û sefayê de bi tu awayî de nagihên mêran. Ji ber wilo bi fitrata xwe û bi xulqandina xwe ya zeîf ji nemehremên xwe pir ditirsin. Xwe di bin veşartina çerşefê de mecbur dibînin. Lewra mêr ji bo zewqa heşt deqa encex nêzîkî heşt wereqa zerarê bide; lê jin ji bo zewqa heşt deqa cezeyê wê, li dinyayê heşt mehan wî barê giran di nava xwe de bar dike û heşt salan jî ji ber ku ketiye bin zehmeta terbiya wê zaroka bêxwedî, ji aliyê kêfê de nagihê mêran. Sed qatî bêtir cezeyê dikşîne.

Ev cureya bûyerê ku ne hindike, pêş me dike ku, koma jinên pîroz, hem bi fitrata xwe kaniya ehlaqê berze hem jî di fisq û karê zewqê de ji bo zewqa dinyayê behreya (qabiliyet) wan hema bêje nîne. Naxwe ew, di daîra terbiya Îslamê de bi taybetî ji bo ku jiyana malbatê bextyarî derbasbikin, cûreyek afirandî yên pîroz in. Ew qomîteyên ku van pîrozanan dixin fesadiyê bila bimrin (Xwedê wan nehêle!) Allah, van xwehên min jî ji nebaşiya wan serseriyên biparêze. Amin.

Gelî xwehên min! Ez vê peyivê ji we re bi taybetî dibêjim: Ji bo derdê aboriyê, ji bedêla ku têkevin bin bandora mêrekî serserî, bêexlaq, li ser exlaqê Evropa be, bi qîmpêanîn û îqtîsada ku di fitrata we de ye, çawa jinên gundî yên bêguneh debariya xwe derdixin hûn jî xwe wilo îdare bikin.

ELHASIL

Nasıl ki kadınlar kahramanlıkta, ihlâsta, şefkat itibariyle erkeklere benzemedikleri gibi, erkekler de o kahramanlıkta onlara yetişemiyorlar. Öyle de, o masum hanımlar dahi, sefahette hiçbir vecihle erkeklere yetişemezler. Onun için, fıtratlarıyla ve zaif hilkatleriyle nâmahremlerden şiddetli korkarlar ve çarşaf altında saklanmaya kendilerini mecbur bilirler. Çünkü erkek, sekiz dakika zevk ve lezzet için sefahete girse, ancak sekiz lira kadar bir şey zarar eder. Fakat kadın sekiz dakika sefahetteki zevkin cezası olarak, dünyada dahi sekiz ay ağır bir yükü karnında taşır ve sekiz sene de o hâmisiz çocuğun terbiyesinin meşakkatine girdiği için, sefahette erkeklere yetişemez, yüz derece fazla cezasını çeker.

Az olmayan bu nev'i vukuat da gösteriyor ki, mübarek taife-i nisaiye, fıtraten yüksek ahlâka menşe olduğu gibi, fîsk ve sefahette dünya zevki için kabiliyetleri yok hükümdendir. Demek onlar daire-i terbiye-i İslâmiye içinde mesud bir aile hayatını geçirmeye mahsus bir nev'i mübarek mahlûkturlar. Bu mübarekleri ifsad eden komiteler kahrolsunlar! Allah, bu hemşîrelerimi de bu serserilerin şerlerinden muhafaza eylesin. Âmin.

Hemşîrelerim! mahremce bu sözümü size söylüyorum: Maişet derdi için, serseri, ahlâksız, frenk-meşrep bir kocanın tahakkümü altına girmektense, fıtratınızdaki iktisad ve kanaatle, köylü masum kadınların nafakalarını kendileri

Li ser firotina xwe nexebitin. Eger ku zilamek ne li gorî we bibe qismetê we, bi qismetê xwe qayîl bibin û qîma xwe pê bînin. Înşallah bi qayîlbûn û qîmpêanîna we dê ew jî baş bibe. Hekena weke ku min niha bihîstiyê ji bo hev berdanê hûnê serdanê li dadgehê bikin. Ev jî bi heysiyeta Îslamê û bi şerefa ma ya netewî nakeve.

çıkarmak için çalışmaları nev'inden kendinizi idareye çalışınız, satmaya çalışmayınız. Şayet size münasip olmayan bir erkek kısmet olsa, siz kısmetinize razı olunuz ve kanaat ediniz. İnşaallah, rızanız ve kanaatinizle o da ıslah olur. Yoksa, şimdiki işittiğim gibi, mahkemelere boşanmak için müracaat edeceksiniz. Bu da, haysiyet-i İslâmiye ve şeref-i milliyemize yakışmaz.

NUKTEYA SÊYEM

Xwehên min yên xoşewîst! Qet hûn zanîbin ku, ji xeynî zewq û ta'mên di daîra meşrû de, deh derece ji wan bêtir kul, êş û zehmet heye. Rîsale-î Nûr, bi sed palpiştan (defîl) û bi bûyeran îspat kiriye. Hûn dikarin kitekita (tefsîlat) dirêj di Rîsale-î Nûr de bibînin. Bi taybetî ji "Küçük Sözler" a gotina şeşemîn, heftemîn, heştemîn û "Gençlik Rehberi" ji bedêla min dê vê heqîqetê pêş we bike. Ji ber wilo qîma xwe bi kêfa di daîra meşrû de bînin. Sohbeta bêguneh ku hûn di mala xwe de bi zarokên xwe yên bêguneh bikin, ji sed sîneman bêtir bizewq e.

Dîsa hûn qet zanîbin ku di vê jiyana dinyewî de ta'ma heqîqî di daîra îmanê de ye û di îmanê de ye. Di her tevgerike baş de ta'mek manewî heye. Risale-i Nur sed carî bi palpiştên misoger îspat kiriye ku, di rêya nebaş de û di zewqên nemeşrû de li vê dinyayê jî êş û kulên nexweşik hene. Min bi xwe dîtiye û hatiye serê min û di Rîsale-î Nûr de ev heqîqat dubare hatiye nivîsandin ku, di îmanê de sîsika Cennetê, di rêya nebaş de û di zewqên nemeşrû de sîsika Cehnemê heye. Ev heqîqat ketiye destê dijraber û ingirokên herî dijwar; lê dîsa jî dadgeh û mopîzan nikarîbûn vê heqîqetê pûç bikin. Niha ji xwehên min yên pîroz û bêgunehî weke we re û ji biçûkên we yên weke zarokên min re, di serî de "Tesettür Risalesi", "Gençlik Rehberi" û "Küçük Sözler" ji bedêla min bila dersê bidin we.

ÜÇÜNCÜ NÜKTE

Aziz hemşîrelerim, kat'iyen biliniz ki, daire-i meşruanın haricindeki zevklerde, lezzetlerde, on derece onlardan ziyade elemeler ve zahmetler bulunduğunu, Risale-i Nur yüzer kuvvetli delillerle, hadisatlarla isbat etmiştir. Uzun tafsilâtı Risale-i Nur'da bulabilirsiniz. Ezcümle, Küçük Sözler'den Altıncı, Yedinci, Sekizinci Sözler ve Gençlik Rehberi benim bedelime sizlere tam bu hakikati gösterecek. Onun için, daire-i meşruadaki keyfe iktifa ediniz ve kanaat getiriniz. Sizin hanenizdeki masum evlatlarınızla masumane sohbet, yüzer sinemadan daha ziyade zevklidir.

Hem kat'iyen biliniz ki, bu hayat-ı dünyeviyede hakiki lezzet iman dairesindedir ve imandadır. Ve a'mâl-i salihanın her birisinde bir manevî lezzet var. Ve dalâlet ve sefahette, bu dünyada dahi gayet acı ve çirkin elemeler bulunduğunu Risale-i Nur yüzer kat'î delillerle isbat etmiştir. Adeta imanda bir Cennet çekirdeği ve dalâlette ve sefahette bir Cehennem çekirdeği bulunduğunu, ben kendim çok tecrübelerle ve hadiselerle aynelyakîn görmüşüm ve Risale-i Nur'da bu hakikat tekrar ile yazılmış. En şedit muannid ve muterizlerin eline girip, hem resmî ehl-i vukuf ve mahkemeler o hakikati cerh edememişler. Şimdi sizin gibi mübarek ve masum hemşîrelerime ve evlatlarım hükmünde küçüklerinize, başta Tesettür Risalesi ve Gençlik Rehberi ve Küçük Sözler benim bedelime sizlere ders versin.

Min bihîst ku hûn dixwazin ez li camiyê dersê bidim we. Tevlu perîşaniya min nexweşiya min û gelek sedem, ji bo vê rewşê desturê nadin. Min jî biryar da ku ez hemû xwehên xwe yên ku ev nivîsên min ji we re nivîsandine bixwînin û qebûl bikin, wan têxim nav hemû hecelên xwe yên manewî û diayên xwe. Eger ku hûn ji dêvla min hinek Rîsale-î Nûr bibînin û bixwînin yan jî hinekî lê bihisînin, wî wextî li gorî bingeha me dibe ku hûn bibin pardarên hecelên manewî û diayên şagirtên Nûr ku hemû xweh û birayên we ne.

Minê niha bêtir binivîsandiba; lê belê ji ber ku ez nexweş, zeîf, pir îxtiyarim û rast kirina çapemeniyekê dikim ez niha bi huvqasî qîma xwe tînim.

الْباقِي هُوَ الْباقِي¹

Birayê we yê ku hewcedarî diayê we ye

Said Nursî

WERGER: Zîwer ilhan

1 Yê ku Baqî ye Allah tenê ye

Ben işittim ki, benim size camide ders vermekliğimi arzu ediyorsunuz. Fakat benim perişaniyetimle beraber hastalığım ve çok esbab, bu vaziyete müsaade etmiyor. Ben de sizin için yazdığım bu dersimi okuyan ve kabul eden bütün hemşîrelerimi, bütün manevî kazançlarıma ve dualarıma Nur şakirdleri gibi dahil etmeye karar verdim. Eğer siz benim bedelime Rîsale-i Nur'u kısmen elde edip okusanız veya dinleseniz, o vakit, kaidemiz mucibince, bütün kardeşleriniz olan Nur şakirdlerinin manevî kazançlarına ve dualarına da hissedar olursunuz.

Ben şimdi daha ziyade yazacaktım. Fakat çok hasta ve çok zaif ve çok ihtiyar ve tashihat gibi çok vazifelerim bulunduğundan, şimdilik bu kadarla iktifa ettim.

الْباقى هُوَ الْباقى¹

Duanıza Muhtaç Kardeşiniz
Said Nursi
Çeviri: Zîwer İlhan

1 Baki olan yalnızca Allah'tır.

Welatê me û Ewropa nayên hemberî hev kirin. Ji ber ku li wan deran namûs; weke duelo bi wasitên zorê, di nav şilfî tazîbûnê (riprûtbûn) de tê parastin. Yê ku bi nêrînek pîs li jina yekî bi rûmet binerê, kefe nê xwe davêje stûyê xwe û dûra dinêre. Ewropa welatên sar in û tebîetên wir jî weke wir sar û cemidî ne. Asya, yanî parzemîna alema Îslâmê welatên germ in. Tê zanîn ku cih, li ser ehlâqê insan de tesîrê dike. Li wa welatên sar, di ser insanê sar de ji bo ku mirov hewesên heywanî navtêdan (tehrîk) bike û iştêhan veke dibe ku şilfî tazîbûn (riprûtbûn) gelekî alî bedkârî (sûîstîmal) û bêsexberî neke. Lê welatên germ, pir zû dikevin bin bandorê û hestiyar in. Eger ku şilfî tazîbûn (riprûtbûn), hewesê nefsaniya van insanan hertim kelegerm bike, helbet gelekî dibe sedema bedkârî (sûîstîmal) û bêsexberiyê. Dibe sedema dundeyên zeîf û windabûna hêzê.